

Ο ΦΙΛΟΣ

Τ Η Σ

ΝΕΟΛΑΙΑΣ,

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΗΝΙΑΙΟΝ.

ΤΟΜΟΣ Γ΄.

Τεύχος Ι΄.

Ζάκυνθος 1859.

Δεκέμβριος.

ΓΥΝΗ ΕΥΣΕΒΗΣ καὶ ΓΥΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Ἡ εὐσεβὴς γυνὴ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἐντὸς μιᾶς τῶν οἰκιῶν ἐκείνων, ὅπου πατροπαράδοτος ἐνοικεῖ ἡ μνήμη τῶν τιμίων καὶ χρησίων παραδόσεων. Νήπιον ἔτι, ἐναναρίζετο ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς γηραιᾶς αὐτῆς προμητορος. Ἡ ἀγαθὴ αὕτη δέσποινα ἐδίδαξεν ἐνωρὶς τὴν ἐγκόνην τῆς νὰ μὴ ἐμπιστεύεται ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον δὲν ἀνήκει εἰς κἀνένα, νὰ μὴ δαπανᾷ τὴν νεότητά τῆς εἰς ματαιότητας, αἵτινες μεταβάλλουν βραδύτερον τὴν ζωὴν εἰς διηνεκὴ πικρίαν. Οὕτως ἀνετράφη καὶ ἐμεγάλωσε τὸ καλὸν τέκνον· αἱ πρῶται τοῦ Εὐαγγελίου γνώσεις, ἐπῆλθον μετὰ ταῦτα φυσικῶς καὶ ὡς ἀφ' ἐαυτῶν. Εἰς τὰ ἱερά ταῦτα μαθήματα συνειδηζομένη καὶ εὐαρεστομένη, ἀποφεύγει τὰς ἐπικινδύους ἀναγνώσεις, τέρπεται δὲ εἰς τὰ ἡθικὰ βιβλία. Δεκαπενταετῆς οὔσα, ἔχει ἤδη τὴν πρῶτην σταθερὰν θεογνωσίαν ἧτις ἀποφασίζει περὶ παντὸς τοῦ βίου· δεκαπενταετῆς οὔσα, εἶναι ἤδη ἐντελής χριστιανή.

Μετ' ὀλίγα ἔτη, ἡ νεᾶνις ὑπανδρεύεται.

Αἰσθάνεται τότε ὅτι ἐκπληροῖ χρέος κοινωνικόν. Εἶθε νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τιμίου ἀνδρός, μηδέποτε ἐρυθριῶντος διὰ τὰς ἀρετὰς τῆς συζύγου του, καὶ πάντοτε περιστοιχίζοντος αὐτὴν δι' ὄλου τοῦ εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς ὀφειλομένου σεβασμοῦ!

Ἰδοὺ λοιπὸν αὐτὴ ὑπανδρος καὶ εἰσερχομένη εἰς τὸν κόσμον ἄνευ μώμου, ἄνευ ἀπατηλῶν ἡδονῶν καὶ ἄνευ φόβου. Ἐκλείσει πρὸ ὀλί-

γου τούς ὀφθαλμούς τῆς γηραιᾶς αὐτῆς προμήτορος· ἐσχημάτισε τὸν οἶκόν της ἐκ τῶν ὑπηρετῶν ὅσοι ἐγνώρισαν καὶ ἐθεράπευσαν αὐτὴν βρέφος· ἐγένετο καὶ αὐτὴ μήτηρ, μήτηρ φιλόστοργος, τρυφερὰ καὶ σπουδαία. Ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς οἰκίας, ἡ ἐξουσία αὐτῆς αὐξάνει καθ' ἡμέραν· κατ' ἀρχὰς τὴν ἐφοβήθησαν, ἤδη ἀρχίζουσι νὰ τὴν ἀγαπῶσιν. Ὑπὸ τὴν αὐστηρότητα καὶ φαινομένην ψυχρότητα αὐτῆς ἀνεκάλυψαν καρδίαν ἐλεήμονα καὶ συμπαθῆ, μεγίστην ἀπλότητα ἤθους, ἀθορύβητον ψυχῆς εὐθυμίαν. Ἡ νεότης ἐκείνη, ἡ τοσοῦτον ἀπαθὴς καὶ ἀδιάφορος ὡσάκις πρόκειται περὶ μικρολογιῶν καὶ ματαιοτήτων, γίνεται ὅλη ἔνθερμος καὶ ἐνθουσιώδης ἅμα συμπέση λόγος περὶ ἀγαθῆς τιнос πράξεως. Αἰσιτεῖτε περὶ νέου συρμοῦ, περὶ πετάσων κομψοτάτης κατασκευῆς νεωστὶ ἐλθόντων, μόλις σὰς ἀκούει. Ὀνομάσατε δυστυχῆ τινα πάσχοντα, ἐγείρεται ἀμέσως καὶ λέγει· *ὑπάργωμεν*. Ὁ ζυγὸς αὐτῆς ἐλαφρὸς εἶναι πρὸς τοὺς περιστοιχίζοντας αὐτὴν· συμβουλεύει, νοθετεῖ ἠπίως, ἐπιπλήττει, καὶ ἡ ἐπιπλήξις αὐτῆς γοητεύει ὡς ἔπαινος. Γνωρίζει, καθ' ὅλα καὶ τὰ μικρότερα αὐτῆς μέρη, τὴν εἰς αὐτὴν ἐμπειπιστευμένην οἰκίαν· καὶ ἂν εὐρίσκωνται γυναικῆς τινες ἐν τῷ κόσμῳ λέγουσαι περὶ αὐτῆς· *τί ὑποκρίτρια!* οἱ ὑπηρετῆται αὐτῆς καὶ οἱ πτωχοὶ ὅλοι λέγουσι· *τί ἀγγελος!* Καὶ βεβαίως ἡ πλάσιγξ εἶναι ὑπὲρ αὐτῆς.

Τὸν βίον αὐτῆς θέλετε νὰ μάθετε; Οὐδὲν ἀπλούστερον. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν γνωρίσετε ἀκριβῶς ὅποια εἶναι, πρέπει νὰ τὴν συγκρίνωμεν μὲ γυναικῆς ἄλλας, γυναικῆς λαμπρᾶς καὶ τὰς μᾶλλον ζηλευομένας· ἄλλως ὁ βίος αὐτῆς ἤθελεν ὁμοιάζει τὸν κοινότερον τῆς γῆς βίον, τὸσον εἶναι ἀπλοῦς καὶ εὐκατανόητος.

Ἐν ᾧ ἡ γυνὴ τῶν συρμῶν, ἡ γυνὴ τῆς ὁποίας τὸ πνεῦμα, ἡ χάρις καὶ ἡ φιλοκαλία ἐκθειάζονται εἰς ὅλας τὰς μεγάλας συναναστροφάς, κοιμᾶται ἀκόμη βαθὺν ὕπνον τὴν πρωΐαν, ὕπνον τοῦ ὁποίου ἔχει μεγίστην ἀνάγκην πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ κάλλους τὰ ὅποια κατεδαπάνησε τὴν παρελθούσαν νύκτα, ἡ νέα ἡμῶν γυνὴ ἤρχισεν ἤδη τὰς ἐργασίας της. Πρωὶ ἐξύπνησεν, ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν της, μὴ ἀλλοιωθὲν ὑπὸ τῆς ἀγρυπνίας, εἶναι εὐχρουν καὶ ζωηρόν. Ἰδοὺ ἐνεδύθη ταχέως· ἀπλουστάτη εἶναι ἡ φορεσία της, ἀλλὰ κομψὴ φιλοκαλία καὶ ἄκρα καθαριότης συνοδεύουν τὴν θαυμασίαν ταύτην ἀπλότητα.

Ἐν ᾧ ἡ τοῦ κόσμου γυνὴ ἐνασχολεῖται ἀκόμη εἰς τοὺς καλλωπισμούς της, καὶ καλλωπιζομένη ἐπαναλαμβάνει σιγαλὰ πρὸς ἑαυτὴν τὰ γελοῖα καὶ εὐκόλα κατορθώματα τῆς προτεραίας, ἡ ἡμετέρα ἐνηγκαλίσθη τὰ τέκνα της· συνδιελέχθη μετὰ τοῦ συζύγου της περὶ τῶν

ἔργων τῆς ἡμέρας· ἠρεύνησεν ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις σπουδαίαν τινα ὑπόθεσιν, ἔχουσα τὴν εὐθύτητα ἐκείνην τῆς κρίσεως, τὴν προερχομένην ἐκ τῆς εὐθύτητος τῆς καρδίας. Ἄγνωστος εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην ἡ ὀκνηρία· ὅλαι τῆς ἡμέρας αἱ ὥραι εὐρίσκουσι ἐνασχόλησιν, καὶ ἡ ἀπόλεια μιᾶς μόνης ἐξ αὐτῶν θεωρεῖται ἔγκλημα.

Ἐν τούτοις ἡ γυνὴ τῶν συρμῶν ἐνεδύθη, δηλαδὴ ἐφόρεσε τὴν πρῶτην ἐσθῆτα τῆς ἡμέρας· εἰς τὸν περίπατον θέλει φορέσει δευτέραν, εἰς τὸ γεῦμα τρίτην, εἰς τὴν ἐσπερινὴν συναναστροφὴν τετάρτην. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τῶν μεγάλων τούτων ὑποθέσεων, ζητεῖ τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰς ἐφημερίδας της, καὶ ἐξ αὐτῶν μανθάνει πᾶν εἶδος εἰδήσεων, αἵτινες ἄνωγ αὐτὴν μόνην ἐνδιαφέρουν. Ποῖαι δὲ εἶναι αἱ εἰδήσεις αὗται; Εἰδήσεις συρμῶν, καλλωπισμῶν, χορῶν καὶ θεάτρων. Ὡς τῆς ματαιότητος! Ποία λύπη δὲν κατακυριεύει τὸν ἄνθρωπον ὅταν συλλογίζεται ὅτι πλάσμα λογικόν, ἐξεληθὲν ἀπὸ τοῦ Δημιουργοῦ τὰς χεῖρας καὶ ἔχων προορισμὸν τινα ἐπὶ τῆς γῆς νὰ ἐκπληρώσῃ, κατατρίβει ὅλον αὐτοῦ τὸν καιρὸν εἰς τοιαύτας ἀσχολίας! Ἡ εὐσεβὴς γυνὴ ὀλίγας ἐπιστολάς λαμβάνει, διότι δὲν ἔχει τι νὰ μάθῃ ἐξωθεν ἢ καὶ ἂν λάβῃ ἐπιστολὴν τινα, ὁ χάρτης αὐτῆς εἶναι ἀκομψὸς καὶ ἄμοιρος ἀρωμάτων, οἱ χαρακτῆρες δυσανάγνωστοι, τὸ δὲ ἀναγγελλόμενον κρυπτομένη τις καὶ πάσχουσα ἔνδεια, χρεῖαν ἔχουσα θεραπειάς.

Τέλος πάντων ἡ γυνὴ τοῦ κόσμου εἶναι ὁρατὴ. Εἶναι ἡ ὥρα καθ' ἣν ἡ κυρία ἐπιτρέπει εἰς τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους της νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν μικρὰν καὶ κομψὴν αἴθουσαν, τὴν πλήρη τῶν λεπτῶν καὶ ἀνωφελῶν ἐκείνων τῆς πολυτελείας κειμηλίων, εἰς τὰ ὅποια τσοῦτα δαπανῶνται χρήματα. Ὀρειχάλκινα ἀγαλμάτια σπιθαμιαῖα, ἀριζουργήματα φαρφουρίου αἰώνια ὡς ὁ κόσμος, χρωστήρων ἔργα ἀνεξίτηλα, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἐντούτοις ἀκτίνων ἐξαλειφόμενα, κυνίδια οἰονεὶ ὑλακτοῦντα, πτηνὰ οἰονεὶ κελαδοῦντα, ἄνθη ἀρώματος ἄμοιρα, ἐπιπλα κεχρυσωμένα καὶ ὑπὸ τὴν ἀπτομένην χεῖρα ἐκλεπιζόμενα· ἰδοὺ τὰ κοσμούντα τὸν μυστηριώδη τόπον, ὅπου ἡ ἀδρότητα δέσποινα δέχεται τὸν οὕτω λεγόμενον καλὸν αὐτῆς κόσμον. Ἐρχονται ἐκεῖ, ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν λυγίνων καὶ ὡς τὰ σκέλη των ῥαδιῶν ῥαβδίων των, πάντες ὅσοι ἀμέριμοι καὶ ματαιόσχολοι, ἄρχοντες ἄνευ εὐγενείας, πλοῦσιοι ἄνευ χρημάτων, ἰππόται ἄνευ ἰππων, κεφαλαὶ ἄνευ ἐγκεφάλου πρὸ πάντων, ὄντα ἐξαισία καὶ δαιμόνια, τῶν ὁποίων ὅλη ἡ ἀξία συνίσταται εἰς τὸ νὰ γνωρίζωσιν ἐντελῶν ὑπενδύτας καὶ λαίμοδες. Εἰσέρχονται συχρόνως καὶ ἐκ τῶν γυναικῶν ἐκείνων τῶν πανταχοῦ φαινομένων, καλλοναὶ ἐψιμμυθιασμένοι καὶ προῶρως γεγηρακυῖαι, σκελετοὶ ὠχροὶ καὶ ὑπὸ μηλωτὰς καὶ οὐάτας κρύπτυντες

μέτωπα μαδαρά, σκέλη κυμαινόμενα, χείρας διαφανείς και αχρους, οδόντας έξεσμένους, μελαίνας όφρυς... φαντάσματα άδέβαια νεότητος ήτις πλέον δέν υπάρχει, και ώραιότητος ήτις ύπήςε πάντοτε πρόβλημα.

Άν έκ τών άηδών τούτων μεταβώμεν εις τά τής ευσεβοΰς γυναικός, εύρίσκομεν αύτήν δεχομένην τόν ένοικιασχήν του κτήματος αύτής, τόν κτίστην τόν έπισκευάσαντα τήν οικίαν της, τόν διδάσκαλον τών τέκνων της, και διά τών έπωφελών τούτων συνδιαλέξεων προστατεύουσαν τό παρόν και προφυλάττουσαν τό μέλλον. Μόνη δέ μένουσα, άν καταλάβη αύτήν έπιθυμία άναγνώσεως, μη νομίσετε ότι στέλλει νά ζητήση εις τό πλησίον άναγνωστήριον έκ τών ρυπαρών και κακοήθων εκείνων άναγνωσμάτων διά τών όποίων διασκεδάζει και διαφθείρεται σήμεραν ή άπροφύλακτος άμφοτέρων τών φύλων νεότης. Η ευσεβής και συνετή γυνή, ή γνωρίζουσα τήν σημασίαν του χρόνου και τήν αξίαν τής ζωής, έχει καλύτερόν τι ν' άναγνώση και νά μελετήση. Εκτός τής άγίας Γραφής και τών διδακτικών τών έ-ερών Πατέρων βιβλίων, τών όποίων ή άνάγνωσις ουδέποτε τήν βαρύνει, άρέσκεται έπίσης άναγινώσκουσα συγγράμματα ήθικά και ιστορικά, έκ τών όποίων έφρόντισε νά σχηματίση τήν μικράν, άλλ' έκλεκτήν αύτής βιβλιοθήκην. Ούτω δέ σχηματίσασα αύτήν άγαπή τόν κρυπτόν και έντιμον τούτον πλοΰτον, τόν μηδενός διεγείροντα τόν φθόνον. Και τοιαύτη είναι όλη της ή πολυτέλεια, άπλή, σοβαρά, άύστηρά ως αύτή ή ιδία. Δέν είναι έκ τών γυναικών εκείνων, αίτινες φοροΰν έπάνω των αξίαν ύπερβαίνουσαν τήν του συζύγου αύτων περιουσίαν. Πάν ό,τι λάμπει δέν τήν θέλγει ποσώς· οι άδάμαντες τήν κεντούν, οι μαργαρίται άμαυρόνουν τήν φυσικήν της λευκότητα. Διασκεδάσεων δέν σφερίται άπ' έναντίας, πολλές εύρίσκει και τερπνάς, συμμεριζομένη αύτάς μετά τής οικογενείας της. Άληθής ένδιαίτημα ειρήνης και εύχαριστήσεως είναι αύτή ή οικία της ή τράπεζά της είναι λιτή πλην άφθονος· ή ένδυμασία τών ανθρώπων της άπλή και καθαρά. Ο βλέπων τούτους διαβαίνοντας δέν λέγει· «Είναι υπέρ-ταιν»· αλλά λέγει· «Είναι άνθρωποι τής οικίας***». Εκεί έγεννήθησαν, και εκεί θέλουν άποθάνει· πληρόνονται καλώς, τρέφονται καλώς, ζώσιν έν ύπολήψει και εύδαιμονία. Η έντιμος αύτη οικοδέσποινα άπολαύει όλων τών ήδονών όσας παρέχει βίος γαληναίος, ειρηνικός, έλευθερος, ασφαλής και άπληλλαγμένος όφειλών. Η ράπτρια αύτής τήν πλησιάζει με σέβας, ή καλλωπίστρια μόλις τολμά νά τής λαλήση, ως έννοΰσα ότι ή κυρία αύτη είναι φυσικώς ένδεδυμένη, και άνάγκην δέν έχει τής συνδρομής αύτής. Οσάκις που έμφανισθή, σεμνή και

δειλή όποία είναι, πᾶσα κενόσπουδος συνομιλία παύει· αι άσεμνότερες τών γυναικών, οι άκολαστότεροι τών νέων ύποβάλλονται και άκοντες εις τόν ζυγόν του κοινού τής πρὸς αύτήν εύλαθείας αισθήματος. Είτε λαλεϊ, είτε ακρόάζεται, έπειδή άγαθωτάτην έχει τήν καρδίαν, έπειδή είναι συγκαταβατική πρὸς όλας τάς άδυναμίας τάς όποιās συνήθως άγνοεϊ, άποροΰν όλοι, και άποροΰντες εύχαριστοΰνται, ότι κατεγοητεύθησαν εις συναναστροφήν τοιαύτην άπλήν και εύκολον, εις τήν όποίαν ουτε συκοφαντία ουτε καταλαλιά έλαβον μέρος. Νέα, ή ευσεβής γυνή άποπέμει εις τάς προβεδηκυίας τήν εις αύτάς όφειλομένην τιμήν και προσοχήν· προβεδηκυία γίνεται αύτή τότε τό ζωμύλον και μειδιασικόν κέντρον τής νεολαίας, τής όποιās αύτή είναι και συμβουλή και ζήριγμα. Τιμήσασα τό γήρας εις άλλους, τιμάται ύπερβαλλόντως εις τό γήρας της. Άλλά και πολύ δέν γράσκει ή τοιαύτη γυνή· αι γλυκεϊαι ασχολίαι του βίου, ή έλλειψις τών αγρίων και όρμητικών παθών, ή ευεξία τής ψυχής και τής καρδίας, ή ένδόμυχος γαλήνη, ή έπιτυχία, ή γενική ύπόληψις, ή ενεργητική ζωή, ή έπίρροή τής έξοχής, ή ευθύτης του συζύγου, ή προκοπή τών τέκνων, όλα τά αίτια ταΰτα ήνωμένα άφί-νον εις τό ώραιόν τουτο σώμα όλην αύτου τήν εύρωσίαν, εις τό ώραϊόν τουτο πρόσωπον όλην αύτου τήν αξιοπρέπειαν. Η γυνή αύτη έμεινεν άθικτος, καθώς έμεινεν άγνή· διατρεϊ και εις τήν ώρίμην ήλικίαν όλην τήν φαιδρότητα τής νεότητος. Διαφυλάξασα τήν άρετήν, δέν απέβαλε τήν χάριν.

Ω! μετά πόσης άπάτου τέρψεως, μετά πόσης ψυχικής άγαλλιάσεως πανηγυρίζει τάς άγίας έορτάς του έτους; Μετά πόσης άκριθείας και σοβαρότητος φυλάττει τά αρχαία χριστιανικά έθιμα κατά τήν ένιαύσιον έπάνοδον τών μεγάλων ήμερών τής Εκκλησίας! Αύτη, ήτις ένθυμείται όλα τά όνόματα τών γηραιών προγόνων της, αύτη, τήν όποίαν δέν λαμβάνει ουδενός τών τέκνων της ή γενεθλιακή ήμέρα, αύτη ήτις κατά τήν επέτειον τής ιδίας της γεννήσεως λέγει άφελώς πρὸς τοϋς οικείους· «Έχω έν έτος περιπλέον· συγχαρήτέ μοι και στείλατέ μοι άνθη», αισθάνεται και χείρει όλας τάς χαράς του μνηολογίου. Εορτάζει μετά φαιδράς συγκινήσεως και μετ' άλλθους πίστεως και Χριστούγεννα, και Θεοφάνεια, και Λαμπράν. Αδιάφορος δέν είναι εις τήν καρδίαν της, ως εις τάς πλείστας δυσυχώς σήμεραν τών καρδίων, ή ύψηλή και μυστηριώδης χαρά τής Εκκλησίας, όταν τήν αυσηρότητα και κατήφειαν τών άσμάτων τής Τεσσαρακοσής διαδέχονται τά τερπνά και χαρομόсуна ήματα του Πάσχα, και ή βαφή τών ών, και ή άγορά τών πασχάλινών άρνίων, και τά πάντα. Ο βίος του θεανθρώπου Σωτήρος και ό τής παναγίας αύτου μη-

τρός, ὡς ἐν δραματικῇ διαδοχῇ παριστανόμενοι κατὰ τὰς ἱερὰς τελετὰς τῶν διαφόρων ἑορτῶν τοῦ ἔτους, αἱ ἀναμνήσεις τῶν ἁγίων τοῦ Ἰϋίστου θεραπόντων, αἱ ἐπικαὶ μεγαλοπρέπειαι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, αἱ παρηγορίαι τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ μεγάλη καὶ αἰωνία ἐν ἐνὶ λόγῳ ἑορτῇ, ἡ ἑορτῇ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅλης, πανηγυρίζεται διηλεκτικῶς ἐντὸς τῆς χριστιανικῆς αὐτῆς καρδίας.

Σεῖς οἱ ἐνασχολούμενοι ἀτελευτήτως καὶ ἀκαταπαύστως εἰς τὰς ἔλσεινὰς μικρορῥαδιουργίας τοῦ κόσμου καὶ τῶν πικρῶν ἡδονῶν αὐτοῦ, σεῖς οἱ περὶ θεάτρων, καὶ χορῶν, καὶ καλλωπισμάτων, καὶ συμῶν πανταχοῦ καὶ πάντοτε λαλοῦντες, δὲν ἐννοεῖτε βεβαίως πῶς διέρχεται ὅλος ὁ βίος εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν μυσηρίων τῆς μεγάλης ταύτης λατρείας ἧτις ἐπὶ δεκαευνέα ἤδη αἰῶνας καθαγιαίνει τὴν ἀνθρωπότητα· δὲν ἐννοεῖτε βεβαίως τὰς ἀγνάς συγκινήσεις τὰς γενομένας εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας ὑπὸ τῆς πίσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος, οὔτε ὅποια ὑψηλὰ δράματα διαδραματίζονται ὑπὸ τοὺς μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἡμιφώτους τῶν ναῶν θόλους, οὔτε ὅποια δάκρυα χύνονται ἐπὶ τῶν ἱερῶν αὐτῶν λίθων, οὔτε ὅποια ἐκεῖθεν θησαυρίζονται ἐπωφελῆ εἰς τὸν βίον διδάγματα, οὔτε ὅποια ἀντλοῦνται θεῖαι παρηγορίαι. Λαλεῖτε περὶ ἡδονῶν καὶ διασκεδάσεων, περὶ λαμπροῦ καὶ κομψοῦ καὶ πολυδαπάνου βίου· ἀλλὰ τὰ χρήματα τὰ ὅποια σεῖς εἰς ταῦτα δαπανᾶτε, ἡ ἐνάρτεος καὶ εὐσεβῆς γυνὴ τὰ φέρει ὅλα ἐκεῖ ὅπου οὔτε κλέπται διορύσσουνε καὶ κλέπτουσιν, οὔτε σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, τὰ φέρει εἰς τὰς πενιχρὰς ἐκείνας καλύβας, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι τὸ μὲν θέρος τήκονται ὑπὸ τοῦ καύσωνος, τὸν δὲ χειμῶνα τρέμουν ἐκ τοῦ ψύχους, καὶ ἐκεῖ σφογγίζει δάκρυα ἀληθινὰ, ἐκεῖ ἀκούει εὐλογούμενα τὰ ὀνόματα αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων τῆς. Χύνουσα δὲ γλυκύτατα δάκρυα συμπαιθίας καὶ χαρᾶς, ἐπανερχεται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς εὐδαίμων καὶ μεγαλοφρονοῦσα, καὶ κοιμάται τὸν ἀθροῦσθητον τῆς ἀγαθοεργίας ὑπνον. Καὶ ἂν ἐνύπνιον τι ἐπέβη, ἀντὶ νὰ βλέπῃ τοὺς τυράννους τοῦ μελοδράματος, ὠπλισμένους μὲ ξίφη, ἢ φέροντας ποτήρια πλήρη δηλητηρίων, ὄνειρεύεται τοὺς δυστυχεῖς ὅσους ἐβοήθησε, βλέπει τὴν πτωχὴν οἰκοδέσποιναν τῆς ὁποίας ἔσωσε τὸ τέκνον, καὶ ἀκούει τοῦ ἀπόρου γέροντος τὰς εὐλογίας.

Καὶ οὕτω, διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης τὴν ὁποίαν σεῖς νομίζετε ἐσπικρμένην ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἡ εὐσεβῆς γυνὴ ἐφθασεν ἀπλούςτατα εἰς τὴν ἐπίγειον ἐκείνην εὐδαιμονίαν τὴν ὁποίαν ὅλοι ζητεῖτε, καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν ὅλοι τρέχετε. Εἰς τὰ καθήκοντα καὶ εἰς τὴν χριστιανικὴν συνείδησιν αὐτῆς εὖρεν ὅτι φεύγει τοὺς ἄτακτον καὶ ἀκανόνιστον διά-

γοντας βίον. Ἀρνηθεῖσα ἀμέσως ἀπ' ἀρχῆς τὰς ἡδονὰς τῆς ματαιότητος, ἡ γυνὴ αὕτη ἐγένετο δέσποινα κυρίαρχος ὅλων τῶν περιουχιζουσῶν αὐτὴν μικρῶν ματαιότητων· ἡ ταπεινοφροσύνη τῆς τὴν ὠφέλησεν ὅσον ἂν ἤθελεν ἐνώσει ἐν ἑαυτῇ ὅλα τὰ εἶδη τῆς ὑπερηφανίας ἐκ τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἀνέφικτος· μετέσχεν ὡς καὶ σεῖς, καὶ ἀληθέστερον παρὰ σᾶς, τῶν ἐπαίνων καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν ἀνθρώπων· ἐχάρη πλείοτερον παρὰ σᾶς τὸν κυανοῦν οὐρανόν, τὰ ἀνοίγοντα ἄνθη, τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, τὴν ἐν τῷ δάσει κελαδοῦσαν ἀηδόνα. Ἐζῆσεν ὀλιγώτερον ταχέως παρὰ τὰς ἐφημέρους ταύτας γυναῖκας, τῶν ὁποίων ἀμφισβητήσιμον ὑπῆρξε τὸ κάλλος, ἀνάισθητος δὲ βεβαίως ἡ καρδία, καὶ αἰτινες ἅμα φαίνονται καὶ μαραίνονται, καθὼς τὰ φυτὰ τῶν ὑποσέγων κήπων. Ἀντιπαράθεσάτε αὐτάς, ταύτην καὶ ἐκείνην, τὴν γυναῖκα τοῦ κόσμου ἐξηκοντούτην, τὴν εὐσεβῆ γυναῖκα ὀγδοηκοντούτην, καὶ ἐρωτήσατέ τας πῶς εὐρίσκονται ἀμφοτέραι. Ἡ γυνὴ τοῦ κόσμου, ἐξηκοντούτης, φυσικῶς μὲν εἶναι λείψανον, ἠθικῶς δὲ τύψις συνειδότος· ἡ εὐσεβῆς γυνὴ, ὀγδοηκοντούτης, ἀκόμη ἀγαπᾷ, ἀκόμη ἐλπίζει. Διετήρησε μέχρι τῶν τελευταίων αὐτῆς ἡμερῶν τὰς τρεῖς ταύτας πολυτίμους τοῦ βίου συνοδοιπόρους, τὴν Πίστιν, τὴν Ἐλπίδα καὶ τὴν Ἀγάπην.

* *

(Ἐκ τοῦ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ.)

Σύμβασις μεταξὺ τῶν Αὐλῶν ἐξ ἐνὸς μέρους
Γαλλίας, Μεγάλῃς Βρεττανίας, καὶ Ῥωσσίας,
καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Βαυαρικῆς Αὐλῆς.

(ΠΙΣΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ.)

Ἐν Λονδίῳ, τῇ 7 Μαΐου, 1832. Σωτ. Ἐτ.

Αἱ αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, Μεγ. Βρετ., καὶ Ῥωσσίας, ἐξασκοῦσαι τὴν ἰσχὺν ἀπονεμηθεῖσαν αὐταῖς ἐκ τοῦ Ἑλλ. ἔθνους, ἵνα ἐκλέξωσι Βασίλειά διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐστράφησαν εἰς τὸν κλάδον ἐνὸς ἀνεξαρτήτου ἔθνους, καὶ ἐπιποθοῦσαι νὰ δώσωσι εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον νέον δεῖγμα τῆς φιλικῆς διαθεσεῶς των διὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς Ἡγεμόνος καταγομένου ἐκ βασιλικοῦ οἴκου, ἡ φιλία καὶ συμμαχία τοῦ ὁποίου νὰ μὴ δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι μία οὐσιώδης βοήθεια πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅστις ἀπέκτησεν ἤδη δικαιώματα πρὸς σεβασμὸν καὶ εὐγνωμοσύνην τῆς, ἀπεφάσισαν νὰ προσφέρωσι τὸ ζῆμα τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὸν Πρίγκηπα Φρειδερίκον Ὁ-

θωνα τῆς Βαυαρίας, δευτερότοκον υἱὸν τῆς Α. Μ. Βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ἐνεργῶν εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ, ὡς ἐπίτροπος τοῦ ῥηθέντος Πρίγκιπος Ὄθωνος, διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητός του, συμμεριζόμενος τῶν σκοπῶν τῶν τριῶν Αὐλῶν, καὶ ἐκτιμῶν δεόντως τὰ ὠθήσαντα αὐτὰς αἰτία νὰ προσδιορίσουν τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπάνω εἰς ἓνα Πρίγκηπα τοῦ Οἴκου του, ἀπεφάσεις νὰ δεχθῆ τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν δευτερότοκον υἱὸν αὐτοῦ Πρίγκηπα Φρειδερίκον Ὄθωνα τῆς Βαυαρίας.

Συνεπεῖα τῆς παραδοχῆς ταύτης, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα συμφωνήσῃ πρὸς διευθέτησιν ἣτις ἀπεκατέστη ἀναγκαία, αἱ αὐτῶν Μ. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἡνωμ. Βασιλείου τῆς Μεγ. Βρετ. καὶ Ἰρλανδίας, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν ἐξ ἑνὸς μέρους, καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐκ τοῦ ἄλλου, ἐπροσδιώρισαν ὡς πληρεξουσίου αὐτῶν, δηλονότι·

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, τὸν Κύριον *Sieur* Κάρολον Μαυρίκιον de Talleyrand-Perigord, Πρίγκηπα καὶ Δούκα de Talleyrand, κτλ. κτλ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἡνωμ. Βασιλείου τῆς Μεγ. Βρετ. καὶ Ἰρλανδίας, τὸν *Right Honourable Henry John, Viscount Palmerston*, κτλ. κτλ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, *the Sieur Christopher*, Πρίγκηπα de Lieven, κτλ. κτλ., and *the Sieur Adam*, Κόμητα *Matuszewic*, κτλ. κτλ., καὶ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, τὸν Κύρ. *Augustus, Baron de Cetto*, κτλ. κτλ. οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ διαπιστευτήρια αὐτῶν, (*their full powers*), καὶ εὐρόντες αὐτὰ ἐν πλήρει τάξει, συμφώνησαν καὶ προσπέγραψαν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα·

Ἄρθρ. Α'. Αἱ αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, Μεγ. Βρετ. καὶ Ῥωσσίας, ἐξουσιοδοτηθεῖσαι δεόντως ἐκ τοῦ Ἑλλ. ἔθνους, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, προσφέρουσι τὴν κληρονομικὴν Ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Πρίγκηπα Φρειδερίκον Ὄθωνα τῆς Βαυαρίας, δευτερότοκον υἱὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

Ἄρθρ. Β'. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ἐνεργῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ῥηθέντος ἀνηλικίου υἱοῦ του, ἀναδέχεται ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν κληρονομικὴν Ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ ὅρων ἐπακολούθως προσδιορισθησομένων.

Ἄρθρ. Γ'. Ὁ Πρίγκηψ Ὄθων τῆς Βαυαρίας θέλει φέρει τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. Δ'. Ἡ Ἑλλάς, θέλει σχηματίσει ἐν μοναρχικῶν καὶ ἀνεξάρ-

τητον Κράτος, ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Πρίγκιπος Ὄθωνος τῆς Βαυαρίας, καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύθειαν τῶν τοιῶν αὐλῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Πρωτοκόλλου ὑπογραφθέντος μεταξὺ τῶν ῥηθειῶν αὐλῶν τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1830, καὶ ἀποδεχθέντος ὑπὸ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ Ὀθωμανικῆς Πύλης.

Ἄρθρ. Ε'. Τὰ ὄρια τοῦ Ἑλλ. Κράτους θέλουσιν εἶσθαι ὅποια ὀριστικῶς προσδιορισθῶσι διὰ τῶν διαπραγματεύσεων ἄστινας αἱ αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, Μεγ. Βρετ., καὶ Ῥωσσίας, ἐσχάτως ἤρξαντο μεταξὺ τῆς Ὀθωμανικ. Πύλης, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1831 Πρωτοκόλλου.

Ἄρθρ. Σ'. Αἱ τρεῖς αὐλαὶ, ἀποφασίσασαι προηγουμένως ἵνα τροπολογήσῃ τὸ ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου, 1830, πρωτόκολλον εἰς μίαν ὀριστικὴν συνθήκην ἅμα ἐκπαιραιωθῶσιν αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις καὶ κοινοποιήσῃσι τοιαύτην συνθήκην πρὸς ἅπαντα τὰ φίλη Κράτη, διὰ τοῦ παρόντος συμφωνοῦσι ὅτι θέλουσιν ἐκπληρώσει τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην, καὶ ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θέλει ἀποκαταστηθῆ συμβαλλόμενον μέρος τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης.

Ἄρθρ. Ζ'. Αἱ τρεῖς αὐλαὶ θέλουσι μετέλθει ἐκ τοῦ νῦν ἄπασαν τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ὅπως αὐτήσῃ τὴν ἀναγνώρησιν τοῦ Πρίγκιπος Ὄθωνος τῆς Βαυαρίας ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑφ' ὧν τῶν φίλων Ἡγεμόνων καὶ Κρατῶν.

Ἄρθρ. Η'. Τὸ βασιλικὸν στέμμα καὶ ἡ ἀξία τῆς Ἑλλάδος θέλει εἶσθαι κληρονομικὴ, καὶ θέλει περιέρχεσθαι πρὸς τοὺς ἀπ' εὐθείας νομίμως κατιόντας καὶ κληρονόμους τοῦ Πρίγκιπος Ὄθωνος τῆς Βαυαρίας, ὅμως ἐν ἐλλείψει νομίμου καὶ ἀπ' εὐθείας γόνου, τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος θέλει περιέρχεσθαι εἰς τὸν νεώτερον ἀδελφόν του, καὶ εἰς τοὺς ἀπ' εὐθείας νομίμους κατιόντας καὶ κληρονόμους κατὰ τὴν τάξιν τῆς πρωτοτοκίας. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ προρηθέντος Πρίγκιπος, ἄνευ ἀπ' εὐθείας νομίμου γόνου, τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος θέλει περιέρχεσθαι ἐπίσης εἰς τὸν νεώτερον ἀδελφόν του, καὶ εἰς τοὺς ἀπ' εὐθείας νομίμους κατιόντας καὶ κληρονόμους κατὰ τὴν τάξιν τῆς πρωτοτοκίας.

Ἄρθρ. Θ'. Ἡ ἐνικιότης (*majority*) τοῦ Πρίγκιπος Ὄθωνος τῆς Βαυαρίας, ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, προσδιορίζεται ἐν τῇ ἐποχῇ καθ' ἣν θέλει συμπληρώσει τὸ 21 ἔτος αὐτοῦ· δηλονότι, κατὰ τὴν 1 Ἰουνίου, 1835.

Ἄρθρ. Ι'. Διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητος (*minority*) τοῦ Πρίγκιπος Ὄθωνος τῆς Βαυαρίας, Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τὰ δικαιώματα τῆς Ἡγεμονίας θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν δι' ἐπιτροπῆς τινος συγ-

κειμένης ἐκ τριῶν ζυμβούλων, προσδιορισσομένων παρὰ τῆς Α. Μ. Βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

Ἄρθρ. ΙΑ'. Ὁ Πρίγκιψ Ὄθων τῆς Βαυαρίας, ἔχει ἔχει τὴν πλήρη ἀπολαβὴν τοῦ Πατρικοῦ κλήρου (apanages) τῆς Βαυαρίας. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας περιπλέον ὑποχρεοῦται νὰ βοηθῇ, καθ' ὅσον τῷ ἐπιτρέπουσι τὰ ὅρια τῆς δυνάμεώς του, τὸν Πρίγκιπα Ὄθωνα εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἑσίν του, ἕως οὗ ἀποκλειστικῶς προσδιορισθῇ μία πρόσδοδος διὰ τὸ στέμμα τοῦ Κράτους ἐκείνου.

Ἄρθρ. ΙΒ'. Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπὸ 20 Φεβρουαρ., 1830, διαγραφῶν τοῦ πρωτοκόλου, ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν ὑπόσχεται νὰ ἐγγυηθῇ, καὶ αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς τῶν Γάλλων, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἡνωμ. Βασιλείου τῆς Μεγ. Βρεττ. καὶ Ἴρλανδίας, ὑπόσχονται νὰ συστήσωσι, ὁ μὲν εἰς τὰς αὐλάς του, ὁ δὲ εἰς τὸ Κοινοβούλιόν του, ὅπως ἀξιώσωσι τὰς Αὐτῶν Μεγαλειότητας νὰ ἐγγυηθῶσι, κατὰ τοὺς ἐπομένους ἔρους, ἵνα ὁ Πρίγκιψ Ὄθων τῆς Βαυαρίας, ὡς βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, συνομολογήσῃ δάνειον.

Ἄρθρ. 1. Τὸ κεφάλαιον τοῦ δανείου, μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ὀλίκον ποσὸν τῶν ἐξήκοντα μιλλιονίων φράγκων, νὰ συνομολογηθῇ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ῥηθὲν δάνειον ἔξει ληφθῇ διὰ δόσεων (instalments) ἐξ 20 μιλλιονίων ἐκάστη.

Ἄρθρ. 3. Πρὸς τὸ παρὸν, ἔξει ληφθῇ μόνον ἡ πρώτη δόσις, καὶ ἐκάστη τῶν τριῶν αὐλῶν, ἔξει εἶσθαι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ἐτησίου τόκου καὶ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ (sinking fund) τῆς ῥηθείσης δόσεως.

Ἄρθρ. 4. Ἡ δευτέρα καὶ τρίτη δόσις τοῦ ῥηθέντος δανείου ἔξει ληφθῇ ἐπίσης κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλλ. Κράτους προηγουμένης συμφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν αὐλῶν καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 5. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε ληφθῇ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη δόσις τοῦ ῥηθέντος δανείου κατόπιν τῆς συμφωνίας, ἐκάστη τῶν τριῶν αὐλῶν ἔξει εἶσθαι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ἐτησίου τόκου καὶ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ τῶν δύο τούτων δόσεων, ὡς καὶ τῆς πρώτης.

Ἄρθρ. 6. Ὁ Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἔξουσι ὑποχρεωθῇ νὰ οικειοποιηθῶσι πρὸς ἀπότισιν τοῦ τόκου καὶ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ τῶν δόσεων τούτων τοῦ δανείου, ληφθέντος ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν αὐλῶν τὰς προσόδους τοῦ Κράτους εἰς τρόπον ὅστε, αἱ πραγματικαὶ ἀπολήψεις τοῦ Ἑλληνικ. ταμείου νὰ

χρησιμεύουσι πρὸ πάντων, πρὸς ἀπότισιν τοῦ ῥηθέντος τόκου καὶ κεφαλαίου, οὐδὲως χρησιμεύουσαι πρὸς ἄλλον σκοπὸν, ἕως οὗ αἱ πληρωμαὶ αὐταὶ ἕνεκα τῶν δόσεων τοῦ δανείου ληφθέντος ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν αὐλῶν, ἐντελῶς ἐξασφαλισθῇ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν αὐλῶν ἔξουσι ἐπιφορτισθῇ εἰδικῶς νὰ ἐπαγρυπνώσι πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ τελευταίου τούτου ἔρου.

Ἄρθρ. ΙΓ'. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἰς τὰς ἤδη ἀρξαμένας διαπραγματεύσεις ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς ὀριστικὴν ἐκπεραίωσιν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος ἤθελε προκύψῃ χρηματικὴ τις ἀμειβὴ ὑπὲρ τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, ἔξει ἐννοεῖται ὅτι τὸ ποσὸν τῆς τοιαύτης ἀμειβῆς δὲν ἔξει ἐξοφληθῇ ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ δανείου ὑπὲρ ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου.

Ἄρθρ. ΙΔ'. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἔξει προσφέρει τὴν βοήθειάν του πρὸς τὸν Πρίγκιπα Ὄθωνα εἰς τὸ νὰ λάβῃ ἐκ Βαυαρίας ἐν σῶμα στρατιωτῶν, μὴ ὑπερβαίνοντος τοὺς 3,500 ἀνδρας, πρὸς ὑπηρεσίαν του ὡς βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον σῶμα ἔξει ὀπλισθῇ, καὶ ἀποσκευασθῇ, (equipped) καὶ μισθωθῇ ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Κράτος, ἀποσταλθῇ δὲ ἐκεῖ ὅσον ἔνεστι, πρὸς ἄνεσιν τῶν συμμαχικῶν ταγμάτων σταθμευόντων ἤδη ἐν Ἑλλάδι. Τὸ τελευταῖον τοῦτο σῶμα ἔξει μείνει αὐτόθι ὅλως ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ τάγματος ἀνωρθέντος. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀφίξιν του, τὸ ἤδη ῥηθὲν συμμαχικὸν τάγμα ἔξει ἀποσυρθῇ, καὶ σύσσωμον ἔξει ἐκκενώσει τὸ Ἑλλ. ἔδαφος.

Ἄρθρ. ΙΕ'. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἔξει βοηθήσει ἐπίσης τὸν Πρίγκιπα Ὄθωνα, εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὑπηρεσίαν ἀριθμοῦ τινος Βαυάρων ἀξιωματικῶν, πρὸς διοργάνωσιν μιᾶς ἐθνικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρ. ΙΣ'. Ὅσον ἔνεστι μετὰ τὴν προσωπογραφὴν τῆς παρουσίας συνομολογήσεως, οἱ τρεῖς Εὐμβουλοὶ, οἵτινες ἔξουσι συνεταιρισθῇ μετὰ τῆς Αὐτοῦ βασιλικῆς Ἱψηλότητος τοῦ Πρίγκιπος Ὄθωνος, μέσον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας πρὸς συγκρότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος, ἔξουσι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπείας, καὶ ἔξουσι προπαρασκευάσει πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ ἔξει μεταβῇ εἰς Ἑλλάδα μὲ ὅσον ἔνεστι ὀλιγοτέραν ἀργοπορίαν.

Ἄρθρ. ΙΖ'. Αἱ τρεῖς αὐλαὶ θέλουσι κοινοποιήσει τοῦ Ἑλλ. ἔθνους, δι' ἐπιπροσθέτου διακοινώσεως, τὴν ἐκλογὴν τῶν διὰ τὴν Αὐτοῦ Βασιλ. Ὑψηλότητα Πρίγκιπα Ὄθωνα τῆς Βαυαρίας, ὡς βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος, καὶ θέλουσι προμηθεύσει τὴν Ἐπιτροπὴν μεθ' ὧν τῶν κατὰ δύναντα ὑποστηριγμάτων.

Ἄρθρ. ΙΗ'. Ἡ παρούσα συνομολόγησις ἐπικυρωθήσεται, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις ἀνταλλαχθήσονται ἐν Λονδίῳ ἐντὸς ἑξ' ἑβδομάδων, ἢ ἐὰν δυνατὸν τάχιον.

Πρὸς ἔνδειξιν οἱ ἀφορώμενοι πληρεξούσιοι προσυπέγραψαν τὴν ἰδίαν, ἐπιθέσαντες τὰς σφραγίδας τοῦ Κράτους αὐτῶν.

(Ἰπογ.) Palmerston.
Talleyrand.
Lieven.
Matuszewic.

(Ἰπογ.) A. de Cetto,
(sub spe rati.)

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Greece As A kingdom;
ὑπὸ Στυρ. Π. Παλαδινῷ Ζακυνθίου.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ.

Μετὰ τὴν σπουδὴν τῆς θρησκείας καὶ ἠθικῆς οὐδὲν ἐστὶ ὠφελιμώτερον ἅμα καὶ ἀναγκαιώτερον εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἰμὴ ἡ γνῶσις τῆς φυσικῆς, σκοπὸν ἔχουσης νὰ ἀποκαταστήσῃ ἡμᾶς προσεκτικούς εἰς τὰ τοσαῦτα περικυκλῶντα ἡμᾶς θαύματα ἐξ ὧν ἐξαρτῶνται αἱ τέρψεις καὶ ἀνάγκαι ἡμῶν. Αὕτη ὁδηγεῖ ἡμᾶς ὡς ἐκ χειρὸς εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς φύσεως, ἵνα ἐνδείξῃ ἡμῖν τὸν κόσμον καὶ παρέξῃ ἡμῖν αἰτίαν νὰ παρατηρῶμεν μετ' ὁποῖον τάξιν συμμετρίαν καὶ ἀρμονίαν πρὸ πᾶν ἐτοποθετήθη. Τέλος αὕτη ἡ πληθὺς τῶν θαυμάτων ἐξ ὧν τὸ σύμπαν πληροῦται παρουσιαζομένη εἰς τὴν ὄρασιν ἡμῶν, ὑποχρεοῖ ἡμᾶς νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι δὲν εἶναι ἔργα τυφλῆς τινος καὶ τυχαίας αἰτίας, ἀλλ' ὅτι ἐκάστη γραμμὴ τοῦ μεγάλου τούτου Πίνακος, ἀναγγέλλει μίαν ἀτελεῦτητον δυνάμιν ἧτις ἐκπλήττει, μίαν μεγάλην σοφίαν ἧτις δὲν δύναται νὰ θαυμασθῇ ἀρκούντως, μίαν πρόνοιαν καὶ καλοκάγαθίαν, αἵτινες ἐπαξιοῦσι τῶν πλέον ὑποκλινεσέρων πράξεων τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡμεῖς δὲν θέλομεν διαλάβει ἐκ τινῶν μεταβολῶν ἡ φυσικὴ προήχθη εἰς ὃν εὐρίσκεται βαθμὸν σήμερον ἀρκούμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι μέχρι τοῦ τελευταίου αἰῶνος αὕτη ἡ τοσοῦτον ὠραία καὶ τοσοῦτον ἀξία διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐπιστήμη δὲν ἦτον, εἰμὴ

μία ἀκατάληπτος βάρβαρος γλῶσσα, (jargon barbare,) μία πληθὺς λελανθασμένων συστημάτων συντελούντων μᾶλλον πρὸς διαστροφὴν ἢ φωτισμὸν τοῦ πνεύματος. Ἀνεφάνη τέλος ὁ Δεσκάρτης (Descartes) ὡς ἀστὴρ ἐρχόμενος νὰ διαφωτίσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ὁ δημιουργικὸς οὗτος νοῦς διεσκεδάσεν τὰ πυκνὰ νέφη ἐκ τῶν ὁποῖων μία πολυχρόνιος ἀμάθεια εἶχε κατασκοτίσει τὸ λογικόν. Αὐτὸς ἐδίδαξεν εἰς τοὺς ὁμοίους τοῦ τὴν μεγάλην ἐπιστήμην τοῦ σκέπτεσθαι, εἰς τρόπον ὥστε, ἀντὶ νὰ μαντεύῃ τὴν φύσιν, προσφέρουσαν αὐτῷ τοσαύτας εἰδικὰς δυνάμεις, αἵτινες παρήγαγον φαινόμενα πρὸς ἐξήγησιν, ἐσυνήθισε νὰ ἐπερωτᾷ αὐτὴν διὰ τῆς πείρας, νὰ ὠτακούῃ καὶ σπουδάζῃ τὸ μυστήριόν τῆς δι' ἐνδελεχῶν καὶ ὀρίμως μεμελετημένων παρατηρήσεων, ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ μὴ ἀποδέχεται εἰς τὴν κλάσιν τῶν γνώσεων εἰμὴ ὅ,τι ἐναργῶς παρίστατο ἀληθές.

Ἐὰν ὁ Δεσκάρτης ἐλανθάζθη εἰς πολλὰ μέρη, τοῦτο συνέβη διότι ἦτον ἄνθρωπος, καὶ διότι δὲν ἐδόθη εἰς ἓνα μόνον ἄνθρωπον καὶ εἰς ἓνα μόνον αἰῶνα τὸ γινώσκειν πάντα. Καὶ μὲν οἱ διαδεχθέντες αὐτὸν, φέρ' εἰπεῖν, Νεύτωνες (Newtons) καὶ Λεϊβνίτιοι (Leibnitz) εἶτ' ἐπεδιόρθωσαν εἶτ' ὑπερέβησαν αὐτὸν, ἀλλ' ἄνευ τούτου οἱ μεγάλοι οὗτοι ἄνδρες ἤθελον εἰσοδύσει ἐπὶ τοσοῦτον ὅσον εἰσέδυσαν διὰ τῆς βοήθειας τῶν πρώτων φώτων, τὰ ὅποια πρὸς αὐτὸν ὀφείλομεν; Ἡμεῖς δὲν ὑπερυψούμεθα εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, πῶς οὗτοι οἱ γίγαντες ὑπερεπήδησαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἀναβαίνοντες, οὕτως εἰπεῖν, ὁ εἰς ἐπὶ τῶν ὧμων τοῦ ἄλλου. Κληρονόμοι τῶν μόνων οὗς οἱ ἀθάνατοι οὗτοι φιλόσοφοι ἀνέλαβον, ἤθελον εἶσθαι δι' ἡμᾶς αἰσχύνῃ νὰ μὴ γνωρίζωμεν ἐν μέρος τοῦ μεγάλου πλοῦτου ὑπερ πρὸς ἡμᾶς παρήτησαν. Ἄς προσπαθῶμεν λοιπὸν νὰ ὠφεληθῶμεν ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν αὐτῶν καὶ ἂν δὲν δύναμεθα νὰ φθάσωμεν αὐτοὺς, ἄς ἀναλογιζόμεθα τοῦλάχιστον τὸ λαμπρὸν στάδιον ὑπερ τοσοῦτον ἐνδόξως διήνυσαν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ sur la physique.)

Στυρ. Δ. Μάργαρης.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΡΙΩΝ ΝΕΑΝΙΣΚΩΝ ΣΟΥΛΙΩΤΩΝ.

Πληροφορηθεὶς ὁ Σατράπης Ἀλῆ-Πασσᾶς περὶ τῆς ἀλώσεως τοῦ Σουλίου, ἐν ἀκαρεῖ ἀνεχώρησε τῶν Ἰωαννίνων, ὅπως εἰς αὐτὸ τὸ Σούλιον διαβάς, προδρεῖν εἰς τὰς μελλούσας λαβεῖν χώραν ἐκδικήσεις· καθ' ὁδὸν δὲ ἠγγέλθη αὐτῷ, ἡ σφαγὴ μέρους τινος τῆς συμμορίας

τῶν Σουλιωτῶν κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Ἀχελώου· πρὸς δὲ, καὶ ἡ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους καταφυγὴ τοῦ κυριωτέρου τῶν φυγάδων μέρου, οἵτινες εὐρόντες ἄστυλον εἰς τὰς νήσους ταύτας, ὑπεξέφυγον τοὺς γναμπτοὺς καὶ ὄξυπαγεῖς αὐτοῦ ὄνυχας. Ἄλλ' οἱ ἐναπομείναντες σιχμάλωτοι λίαν ἐξήρκουν ἵνα οὗτος ἐκδικηθῆ. Ἐν τῷ διαστήματι ὁκτῶ ὀλοκλήρων ἡμερῶν, αἱ τῶν αἰχμαλώτων σφαγαὶ διεδέχοντο ἀλλήλαις, καὶ εἰς τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῶν πυρκαϊῶν, αἵτινες ἐντὸς παμβόρων φλογῶν κατέθαπτον τὰς κόμας τῆς Σελεύδος, οὐδὲν ἄλλο ἐφαίνετο πανταχοῦ, εἰμὴ ἰκρία, πάσσαλοι καὶ βάσανοι. Τὸ θῆλυ πῦλον κατεκρημνίζετο ἄνωθεν τῶν ἐπάλλξεων, ἐντὸς τῶν βαρυτάτων τοῦ Ἀχέρωνος ἀβύσσων· τὰ δὲ ὀραφανεύμενα αὐτῶν τέκνα, δημοσίᾳ ἐπλειστηριάζοντο. Καθ' ὃ δὲ τὸ δέκατον τῶν καταδίκων ἀνῆκε τοῖς δημοίοις, ὁ ἐν τοῖς λαφύροις κληρὸς αὐτῶν, οὐδόλως ἦτο μεμπτός.

Μετὰ τὰς ἐγκληματικὰς ταύτας ὑπερβολὰς, κεκμηκῶς ἤδη ὁ βεζύρης, ἀλλ' εἰσέτι διψῶν αἵματος, ἀναλαμβάνει τὴν ὁδὸν τῶν Ἰωαννίνων, σύρων ὀπισθεν αὐτοῦ, τὸ λοιπὸν τοῦ ὄχλου μέρος, δι' οὗ κατεκόσμησε τὸν θρίαμβόν του.

Αἱ βάσανοι, ἅς περ εἰς τὰς κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην λαβούσας χώραν ἐορτάς, ἐπήνεγκον οὗτοι, ἐξετελέσθησαν τοσοῦτον ποικιλοτρόπως, ὅσον αἱ ἀχαλίνωτοι τοῦ στρατιώτου ὀρέξεις, οὔτινος ἐγένοντο βορὰ, χωρὶς οὐδεὶς τῶν Σουλιωτῶν, καίπερ παρείχετο αὐτῷ, πρὸς σωτηρίαν του, τὸ μέσον τῆς ἀποστασίας, ἢ ἀποδειλιάζουσα εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ὠδίνων. Ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκάστου, οὐδὲν ἄλλο παρίστατο, εἰμὴ ἄνδρες ἀνασκοποπιζόμενοι, οἵτινες βραδέως ἀποπνέοντες, ἐπεκαλοῦντο τὸ ὄνομα τοῦ Παντοδυνάμου νεανίας δέ τις, οὔτινος ἐξέδειρον τὴν κεφαλὴν, ἐβιάζετο, μὲ ὄλους τοὺς ὀδαγμοὺς τῆς μαστιγώσεως, νὰ περιπατῆ ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ Πασσᾶ, ζελομένου εἰς τὴν θῆαν τοῦ ἐκ τῶν ἀρτηριῶν αὐτοῦ ἀναπνέοντος ἀσώου αἵματος. Τέλος, ἀπαξάπασα ἡ πόλις, ἀπεκατέστη, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἱπποδρόμιον, ὅπερ ἀντήχει ὑπὸ τῶν θηριωδῶν τῶν νικητῶν ἀνευφημιῶν, ἀναμιγνυομένων μετὰ τῶν κραυγῶν καὶ βαρυσεναγμῶν τῶν θυμαίων.

Πλὴν μεγακλεῆς θρίαμβος ἐπέπρωτο τοῖς χριστιανοῖς, καὶ τὸ θῆαμα, ὅπερ ἐνεσφράγισε τὸ ἔδαφος, ὑπῆρξεν τὸ ἔνδοξον μαρτύριον τριῶν νεανίσκων, ἐξαισίου καλλονῆς. Δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθω τὸ ὄνομα αὐτῶν, ὅπως αὐτὸ μεταφέρω εἰς τὴν μνήμην τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Ὁ πρωτότοκος τούτων ἦτο τεσσαρακαίδεκέτης, ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτοῦ, ἦτις ἐπορεύετο πρὸς τὸ δειμαλέον κολαστήριον, χειραγωγούσα νεώτερον αὐτῆς ἀδελφόν, ἦγε τὸ ἐνδέκατον. Ἀπέσπασαν αὐ-

τοὺς, φεῦ, ἀπὸ τῶν ἐνδυμάτων των! Ἀτάραχος ἰλαρότης ἔλαμπεν ἐπὶ τῶν ὄψεων ἐκείνων, αἵτινες προωρισμένοι ἦσαν, νὰ περισοιχοῦνται παρ' ἀεσφάτου πλήθους φρενητιόντων δερβύσσεων, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχον αὐτοὺς παραδώσει. Ἰπὸ τὴν πανολεθρίαν τοίνυν σκιάν τῶν πλατάνων τοῦ συνήθους τῆς καταδίκης τόπου ἀφιχθέντων, προσπίπτει ἡ νέα παρθένος, ἔχουσα τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνυψωμένης. Βλέπει ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς κυλιομένην τὸν κεφαλὴν τοῦ παμφιλτάτου αὐτῆς ἀδελφιδίου, καὶ ἐνθ' ὁ πρωτότοκος κατ' ἄρκτου ἐπάλαειν, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἐξουσίαν εἶχον αὐτὸν παραδώσει, ἐκ τοῦ σώματος αὐτῆς ἐξῆλθον οἱ κεραυνοφαεῖς οὗτοι φερόγγοι. Φιλεῦσπλαγγνε Πάτερ! Εὐδυσώπητε Θεέ! τῶν ἀνισχύρων Ἀντιληπτορ! Στεφανηφόρε, Ἁγία Παρθένε ἰλάσθητι τοῖς ἀδελφοῖς μου! Παμφιλτάτε Ἰησοῦ, γενοῦ ἀρωγὸς τῶν παναθλίων τέκνων Σου! Περαιωθέντων δὲ τῶν λόγων τούτων, τὸ ἄνευ κηλίδος θῦμα ἐθυσιάσθη ὑπὸ τῆς ὄξυθῆκτου τοῦ δημίου μαχαίρας.

Τὸ ρόδον τῆς Σελεύδος ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς γῆς, οἱ δὲ χοροὶ τῶν ἀγγέλων, ἤνοιξαν τὰς ἀστροφεγγεῖς αὐτῶν ἀγκάλας, ἵνα δεχθῶσι τὰς ἀσώους ψυχὰς τῶν ὠραίων ἐκείνων πλασμάτων, ἅτινα ἐπαναπαύονται, εἰς τοὺς ἀγλαοὺς τῆς θεότητος κόλπους.

Ἡ ἀσπαγγνος αὕτη σφαγὴ, κατετρόμαξε τοὺς Μωαμεθανοὺς καὶ τὸν δυσαντίβλεπτον σατράπην, ὅστις εὐηρεστήθη νὰ διασκεδάσῃ τὸ ἐναπολειφθὲν τῶν οἰκογενειῶν τῶν Σουλιωτῶν μέρος εἰς ἀγροτικὰς χώρας, ἐνθα τινὲς ἐξ αὐτῶν, διάκεινται εἰσέτι ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ἐέλουσιν ἰδεῖ τέλος ἀνεγερμένην τὴν πατρίδα ἐκείνων τῶν κόνεων.

Διορύσιος Ν. Κεφαλλήνος. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Ἀ ν ἰ κ δ ο τ ο ν .

Νέος τις ἱερεὺς, μόλις ἐξελθὼν τῆς Ἀκαδημίας, προσήγαγεν ἱκετήριον ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τῆς Προυσίας, ἐξαιτῶν ὅπως ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης εὐαρεστηθῆ νὰ διωρίσῃ αὐτὸν ἔφορον εἰς τινα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην χηρεύουσαν θέσιν· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἦτον ἐν ἐπάγγελμα μεγάλης βαρύτητος, ὁ Βασιλεὺς προσεβλήθη ἐκ τῆς τόλμης καὶ ἐνοχλήσεως τούτου τοῦ νέου ἀνδρός, ἀντὶ δὲ ἀπαντήσεως, ἔγραψε παρὰ πόδας τῆς ἰδίας· «Βιβλίον Β'. τοῦ Σαμουὴλ, Κεφ. Ι', ἐδάφ. ε.», καὶ τῷ ἐπέστρεψεν αὐτήν. Ὁ νέος ἱερεὺς, ἐπροθυμοποιήθη ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ νὰ ἐξετάσῃ τὸ ρητὸν, ὅμως, ἐν μεγίστῃ αὐτοῦ ἀποτυχίᾳ, πῦρεν τοὺς λόγους,

«Πρόσμεινε εἰς Ἱερικῶ ἕως οὗ ὁ πώγων σου αὐξήσῃ.»

«Tarry at Jericho until your beards be grown.»

Πηλαδινὸς Σπυρίδων Ζακύνθιος,

Ὡδὴ ποιηθεῖσα κατὰ τὴν 3ην Μαρτίου 1858

εἰς τὸν θάνατον προσφιλοῦς τετραετοῦς κορασίου.

Οἱ Ἄγγελοι ἐκατέβηκαν
 Νὰ ψάλλουν τῆς Μαρίας
 Τὸν θρῆνον, τὰ μεσάνυκτα
 Ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας·
 Αὐτοὶ ἀνάπτουν τὰ κηριὰ
 Καὶ τὴν μοιρολογουσί.

«Κόρη, ἀγνή περιστερὰ
 Καὶ θελκτικὴ νεάνις,
 Μόλις ἔσον κόσμον ἔλαμψες
 Μόλις ἐκεῖ ἐφάνης·
 Καὶ ἰδοῦ! ὁ ἀσπλαχνος βορρᾶς
 Σοῦ ἤρπασε τὴν ζωὴν.

Ἄφηκες τὸν πατέρα σου
 Εἰς πόνους, ὦ Μαρία,
 Καὶ τῆς μητρὸς σου ἐράγησε
 Ἡ ἀσθενὴς καρδιά.
 Ὡστε θρηνοῦσα, πανταχοῦ
 Ἐσέ, Μαρία, ζητεῖ.

Ἐλθέ μ' ἡμᾶς, ὦ ἄγγελε,
 Μικρὲ τοῦ Παραδείσου,
 Βραχεῖα καὶ ἀμόλυντος
 Στὸν κόσμον ἢ ζωὴ σου
 Ἐστάθη! τώρα πέταξε
 Μ' ἡμᾶς στοὺς οὐρανοῦς.

Ὅπου θὰ ὑπάγωμεν, ἐκεῖ
 Θὰ εὖρης ἀπολαύσεις·
 Μαρία μου, ποτὲ ἐκεῖ,

Ποτὲ σου δὲν θὰ κλαύσης!
 Ὅπως στὴν γῆν ἐδάκρυζες
 Δὲν θὰ θρηνῆς ἐκεῖ!

Θὰ χαίρεσαι παντοτεινά·
 Ἐστὸς θλιβεροῦς γονεῖς σου
 Ἄς καταβῆ, Μαρία μου,
 Ἡ καθαρὰ εὐχὴ σου·
 Εἰπέ σ' αὐτοῦς νὰ παύσωσι
 Πλέον νὰ μὴ θρηνοῦν.»

Οἱ ἄγγελοι ἐσιώπησαν,
 Τὸ πνεῦμα τῆς Μαρίας
 Ἐπέτα εἰς τοὺς οὐρανοῦς,
 Σ' ἀγγέλων κατοικίας·
 Κ' ἐκεῖ θὰ ζήσῃ διαπαντός
 Ἄσπιλον καὶ εὐδαίμον.

Σεῖς δὲ γονεῖς, τί κλαίετε;
 Γῆ ἦτον καὶ παρῆλθε,
 Ὁ θάνατος ταχύπτερος
 Ὡς ἀστραπῆ, ἐπῆλθε
 Τὸ ρόδον σας ἐθέρισε
 Πρὶν χύσῃ μυρωδιάς.

Μὴ κλαίετε τόσον πικρῶς,
 Μὴν κλαῖτε τὴν Μαρίαν,
 Ἐκείνη εἶναι ἔσθην ζωὴν,
 Ἡμεῖς στὴν δυστυχίαν.
 Αὐτὴ θὰ ζήσῃ, καὶ ἡμεῖς
 Τίς οἶδε, ἂν δὲν χαθοῦμεν;

Ἀριστοτέλης Π. Γκίνης
 Λευκάδιος.